

Profeten Amos.

I Kapitlet.

*Profetia emot Damaskus, Felisteæ, Tyrus,
Edom och Amnon.*

Ord af Amos, som var en herde ifrån Tekoa, hvilka han profetiserade öfver Israel, i Ussias, Judas konungs, dagar, och i Jerobeams, Joas' sons, Israels konungs, dagar, två år före jordbävningen. Am. 7: 14. Sak. 14: 5.

2. Han sade: Herren skall ryta ifrån Zion och låta höra sin röst ifrån Jerusalems, och herdarnes ängsmarker skola vissna bort, och Karmels spets skall förtorkas. Jer. 25: 30. Joel 3: 16.

3. Så säger Herren: För Damaski tre missgärningar och för fyra skall jag icke taga det tillbaka, emedan de tröskade Gilead med tröskvagnar af järn. 2 Sam. 12: 31.

4. Och jag skall sända en eld i Hasaels hus, och den skall förtära Benhadads palatser; 2 Kon. 13: 3. Jer. 49: 27.

5. och jag skall nedbryta Damaski bommar och utrota inbyggarna i Avens dal; och han, som håller spiran i Bet-Eden, och folket i Syrien skola bortföras till Kir, säger Herren. 2 Kon. 16: 9.

6. Så säger Herren: För Gazas tre missgärningar och för fyra skall jag icke taga det tillbaka, emedan de togo

fångar i mängd, hvilka de utlämnade åt Edom. 2 Krön. 21: 16, 17. Jer. 47: 5.

7. Och jag skall sända en eld på muren i Gaza, och den skall förtära dess palatser;

8. och jag skall utrota inbyggarna i Asdon och hørrom, som håller spiran i Askalon, och jag skall vända min hand emot Ekron, och hvad som öfrigt är af Felisteerna skall förgås, säger Herren, Herren. Jer. 25: 20.

9. Så säger Herren: För Tyri tre missgärningar och för fyra skall jag icke taga det tillbaka, emedan de utlämnade fångar i mängd åt Edom och icke kommo ihåg förbundet med bröderna. Es. 23. Hes. 28. Joel 3: 4.

10. Och jag skall sända en eld på muren i Tyrus, och den skall förtära dess palatser. Jer. 47: 4. Hes. 26: 3, 4. 27: 27.

11. Så säger Herren: För Edoms tre missgärningar och för fyra skall jag icke taga det tillbaka, emedan han förföljde sin broder med svärd och kväfde sitt medlidande, och hans vrede oafslätligt rasade, och han beständigt bibehöll sin förbittring. 1 Mos. 27: 40. 4 Mos. 20: 20. Es. 34: 5. Jer. 49: 7. Hes. 25: 12. Ob. v. 10, 11.

12. Och jag skall sända en eld i Teman, och den skall förtära Bozras palatser. Hes. 25: 13.

13. Så säger Herren: För Ammons barns tre missgärningar och för fyra skall jag icke taga det tillbaka, emedan de uppristade hafvande kvinnor i Gilead för att utvidga sitt område.

Jer. 49: 1. Hes. 25: 2.

14. Och jag skall upptända en eld på muren i Rabba, och den skall förtära dess palatser, under härskri på krigets dag, under oväder på stormens dag;

15. och deras konung skall gå i fångenskap, både han och hans furstar tillsammans, säger Herren.

2 Kapitlet.

Emot Moab, Juda och Israel.

Så säger Herren: För Moabs tre missgärningar och för fyra skall jag icke taga det tillbaka, emedan han brände Edoms konungs ben till kalk.

2 Kon. 3: 9, 26, 27.

2. Och jag skall sända en eld i Moab, och den skall förtära Kerijots palatser, och Moab skall dö under stridsbuller, under härskri och basunklang; Es. 16: 2. Jer. 48: 1. Hes. 25: 8.

3. Och jag skall utrota den som är domare i landet, och alla dess furstar skall jag dräpa med honom, säger Herren.

4. Så säger Herren: För Judas tre missgärningar och för fyra skall jag icke taga det tillbaka, emedan de föraktade Herrens lag och icke höllo hans stadgar, och deras falska gudar, efter hvilka deras fäder hade vandrat, förledde dem.

Dom. 2: 2, 12, 13.

5. Och jag skall sända en eld i Juda, och den skall förtära Jerusalems palatser.

6. Så säger Herren: För Israels tre missgärningar och för fyra skall jag icke taga det tillbaka, emedan de sålde den oskyldige för penningar och den fattige för ett par skor,

Am. 8: 6.

7. ifrigt traktande efter att se stoft på de ringares hufvud, och emedan de vrängde de armes sak och son och fader gingo till samma kvinna för att vanhelga mitt heliga namn,

8. och emedan de lågo utmed hvarje altare på kläder, hvilka de hade tagit

i pant, och drucko pliktfälldes vin i sin Guds hus.

2 Mos. 22: 26, 27. 5 Mos. 24: 12.

9. Och jag, jag utrotade undan för dem Amoreerna, hvilkas höjd var såsom cedrars höjd, och som voro starke såsom ekar, och jag utrotade deras frukt ofvantill och deras rötter nedantill;

4 Mos. 21: 24, 25.
5 Mos. 2: 33, 34. Jos. 24: 8. Dom. 11: 23.

10. och jag, jag förde eder upp ifrån Egyptens land, och jag ledde eder i öknen i fyratio år, att I skullen intaga Amoreernas land.

2 Mos. 12: 51. 14: 21.

11. Och jag uppväckte ibland edra söner profeter och ibland edra unga män nasirer. — Eller var det icke så, I barn af Israel? säger Herren.

12. Men I förledden nasirerna att dricka vin, och profeterna bjöden I och saden: Profeterna icke!

4 Mos. 6: 2, 3. Dom. 13: 4, 14. Es. 30: 10.
Jer. 11: 21. Am. 7: 13.

13. Si, jag skall trycka eder ned såsom en vagn trycker, som är lastad full med kärftar.

14. Och den snabbe skall icke kunna fly, och den starke skall icke kunna anstränga sin kraft och hjälten icke kunna rädda sitt lif,

15. och den som bär båge skall icke kunna bestå och den snabbfotade icke kunna rädda sig och ryttaren icke kunna rädda sitt lif,

16. och den som modigast är ibland de starke skall på den dagen fly naken, säger Herren.

3 Kapitlet.

Israel vald och förkastad.

Hören detta ord, som Herren har talat öfver eder, I Israels barn, öfver hela det släkte, som jag har fört ifrån Egyptens land, så lydande:

2. Eder allena af alla jordens släkter har jag erkänt. Därföre vill jag ock hemsöka eder för alla edra missgärningar.

2 Mos. 19: 5. 5 Mos. 4: 20. Ps. 147: 19, 20.

3. Gå väl två tillsammans, utan att de hafva kommit öfverens därom?

4. Ryter ett lejon i skogen, utan att hafva rof? Upphäfver ett ungt lejon sin röst utur sin kula, utan att hafva fångat något?

5. Faller en fågel i snara på jorden, utan att något gälar blifvit ~~hög~~ honom? Springer snaran upp ifrån marken, utan att den har gjort någon fångst?

6. Eller stötes det i basun i en stad, utan att folket blifver uppskrämdt, eller sker en olycka i en stad, utan att Herren har vållat den?

Es. 45: 7. Jer. 11: 11. Klag. 3: 38. Mik. 1: 12.

7. Ty icke gör Herren, Herren, något, utan att han uppenbarar sitt råd för sina tjänare, profeterna.

8. Ett lejon ryter; hvem skulle icke bäfva? Herren, Herren talar; hvem skulle icke profetera?

9. Utropen i Asdods palatser och i palatserna i Egyptens land och sägen: Träden samman på Samarias berg och sen den stora förvirring, som råder där inne, och förtrycket, som där är!

10. Och de förstå icke att göra det rätta, säger Herren, men de hoga våld och rof i sina palatser.

11. Därföre säger Herren, Herren, så: Fiende kringgränne landet! och dig skall han störta ifrån din makt, och dina palatser skola plundras.

12. Så säger Herren: Likasom en herde räddar utur lejonets gap två benpipor eller en örlapp, likaså skola af Israels barn blott några räddas af dem som i Samaria sitta i soffhörnen och på täcken från Damaskus.

13. Hören och betygen i Jakobs hus, säger Herren, Herren, härskarnornas Gud,

14. att på den dag, då jag hemsöker Israel för hans missgärningar, skall jag ock hemsöka altarena i Bet-El, och altarhornen skola afhuggas och falla till marken,

1 Kon. 12: 33. 2 Kon. 23: 15.

15. och jag skall nedslå både vintarhus och sommarhus, och elfbenshusen skola omstörtas och många hus förstöras, säger Herren.

Dom. 3: 20. 1 Kon. 22: 39. Jer 36: 22.

4 Kapitel.

Höge, låge häråt tuktade.

Hören detta ordet, I Basans kvigor på Samarias berg, som förtrycken de arma och förkrossen de fattiga, I som sägen till edra herrar: Skaffen hit, att vi må dricka!

2. Herren, Herren, har svurit vid sin helighet: Si, dagar skola komma öfver eder då man med hakar skall släpa eder bort och med fiskkrokar dem af eder som blifvit kvar,

3. och då I skolen söka eder ut igenom öppningar på muren, hvarhelst I träffen dem, och då I skolen varda bortkastade till Harmon, säger Herren.

4. Gån till Bet-El och synden, i Gilgal läggen synd till synd och fören fram hvar morgon edra slaktoffer, för hvar tredje dag eder tionde,

Os. 4: 15. 12: 11.

5. och antänden det syradt är till loffoffer och påbjuden, kungören frivilliga offer! ty sådant älsken I ju, I Israels barn, säger Herren, Herren.

3 Mos. 2: 11. 7: 12.

6. Därföre har ock jag gifvit eder tomma tänder i alla edra städer och brist på bröd i alla edra orter, men ändock hafven I icke omvänt eder till mig, säger Herren;

2 Kon. 6: 25. 8: 1.

7. och jag har förhållit regnet för eder, då ännu tre månader återstodo till skörden, och låtit det regna öfver en stad och icke regna öfver en annan, så att en åker fick regn, och den åker, öfver hvilken det icke regnade, vardt förtorkad.

8. Och två, tre städer stappade bort till en annan stad för att få vatten att dricka och fingo likväl icke nog; men ändock hafven I icke omvänt eder till mig, säger Herren.

9. Jag slog eder med sot och rost på säden; edra många trädgårdar och vingårdar, edra fikonträd och edra oljeträd förtärde gräsmasken, men ändock hafven I icke omvänt eder till mig, säger Herren.

Joel 1: 4.

10. Jag sände ibland eder pest, likasom i Egypten, jag dräpte edra unge män med svärdet och lät edra hästar tagas till fånga, och jag lät stanken af edra läger uppstiga och sticka eder i näsan, men ändock hafven I icke omvänt eder till mig, säger Herren.

2 Mos. 9: 3. 12: 29.

11. Jag gjorde omstörtningar ibland eder, likasom då Gud omstörtade Sodom och Gomorra, och I voren såsom en brand, ryckt utur elden, men än-

dock hafven I icke omvänt eder till mig, säger Herren.

1 Mos. 19: 24. Es. 13: 19. Jer. 49: 18. Sak. 3: 2.

12. Därföre skall jag så göra åt dig, Israel. Alldenstund jag vill göra dig sådant, så bered dig att möta din Gud, Israel!

13. Ty si, han är den, som har danat bergen och skapat vinden, och som förkunnar för människan hennes tankar, som gör morgonrodnad till mörker och vandrar på jordens höjder. Herren, härskarornas Gud, är hans namn. Ps. 65: 7. 104: 20. 135: 7. Mik. 1: 3.

5 Kapitlet.

Klagan öfver Israels fördärf. Dess blifvande nöd.

Hören detta ord, som jag förkunnar öfver eder, en klagosång, o Israels hus!

2. Fallen är hon, kan icke uppstå mer, Israels jungfru. Nedslagen ligger hon på sin jord, ingen är som upprepar henne.

3. Ty så säger Herren, Herren: Den stad, utur hvilken tusen utgå, skall få hundra kvar, och den, utur hvilken hundra utgå, skall få tio kvar åt Israels hus.

4. Ty så säger Herren till Israels hus: Söken mig, så skolen I lefva!

5. Och söken icke Bet-El och gån icke till Gilgal och dragen icke till Beer-Sebal ty Gilgal skall gå i landsflykt, och Bet-El skall blifva ett Bet-Aven.*

6. Söken Herren, så skolen I lefva! att han icke faller öfver Josefs hus såsom en förtärande eld, den ingen kan släcka för Bet-El.

7. I som förvandlen rätt till malört och nedslån rättvisan till jorden!

8. Han, som har skapat Sjustjärnorna och Orion, och som förbyter djupaste mörker till morgon och gör dagen mörk såsom en natt, som ropar till hafvets vatten och utgjuter dem öfver jordens yta, Herren är hans namn.

Job 9: 8, 9. 38: 31. Es. 13: 10. Am. 4: 13. 9: 6.

9. Han är den, som bringar förstörelse öfver den starke, och förstörelsen drabbar fastaste borg.

10. De hata i porten den rättsökande och afsky den som talar sanning.

11. Därföre, emedan I trampen på den arme och tagen skatt af honom i korn, byggen I hus af huggen sten, men skolen ej få bo i dem, och planteren I sköna vingårdar, men skolen icke få dricka deras vin;

5 Mos. 28: 30, 39. Zef. 1: 13.

12. ty jag vet, att edra öfverträdelser äro många och edra synder talrika. De tränga den oskyldige, de taga lösepenning och förtrycka de fattiga i porten.

13. Därföre, den som är klok, tiger nu för tiden; ty denna tiden är ond.

14. Söken det goda och icke det onda, att I mågen lefva, och att Herren, härskarornas Gud, må vara med eder, såsom I sägen!

15. Hatet det onda och älsken det goda och fastställen hvad rätt är i porten! Törhända skall Herren, härskarornas Gud, varda nådig emot Josefs kvarlefva.

Ps. 34: 15. 97: 10. Rom. 12: 9.

16. Därföre säger Herren, härskarornas Gud, Herren, så: På alla torg skall vara klagolåt, och på alla gator skall man ropa: »Ack, ack!» och man skall kalla åkerbrukaren till sorg, och till klagolåt de i sorgesång kunniga.

Jer. 9: 17—19.

17. Och i alla vingårdar skall vara klagolåt när jag går fram ibland eder, säger Herren.

18. Ve eder, som längten efter Herrens dag! Hvad viljen I med Herrens dag? Den är mörker och icke ljus.

Es. 5: 19. Jer. 17: 25. 30: 7. Joel 2: 2, 11. Zef. 1: 14, 15.

19. Det skall gå eder såsom den som flyr för ett lejon och mötes af en björn, och såsom det går den som går in uti ett hus och stödjer handen mot väggen och blifver stungen af en orm.

20. Skall Herrens dag ej vara mörk och utan ljus, töcknig och utan solsken?

21. Jag hatar, jag föraktar edra fester och hafver intet behag till edra högtider;

3 Mos. 26: 31. Es. 1: 11. Jer. 6: 20. 7: 22.

* Bet-El betyder Guds hus och Bet-Aven syndens hus.

22. ty om I än offren mig edra brännoffer och edra spisoffer, så hafver jag dock ingen lust därtill, och till tackoffret af edra gödkalfvar vill jag icke se.

23. Haf bort ifrån mig dina sångers buller! och dina harpors spel vill jag ej höra.

24. Och domen hvälfve fram såsom ett vatten och rättvisa såsom en strid flod!

25. Slaktoffer och spisoffer bragten I mig i öknen under fyratio år, I af Israels hus;

26. men I buren ock eder Moloks tält och edra afgudars beläte, eder guds stjärna, hvilka I haden gjort eder.

5 Mos. 32: 17. Ap. G. 7: 42, 43.

27. Och jag skall bortföra eder i fångenskap bortom Damaskus, säger han, hvilkens namn är Herren, härskarornas Gud.

6 Kapitlet.

Judas och Israels öfvermod och gudlöshet bestraffas.

Ve de sorglösa i Zion och de säkra på Samarias berg, ädlingarne bland det förnämsta ibland folken, till hvilka Israels hus går!

2. Gån till Kalne och sen efter och dragen därifrån till Hamat, den stora staden, och faren ned till Felisteernas Gat! Äro de bättre än dessa riken, eller är deras område större än edert område?

3. I, som undanskjuten den onda dagen, men främjen våldets herravälde,

4. som liggen på soffor af elfenben och makligt sträcken eder på edra täcken och äten gödda lamm utur fårahjorden och kalfvar utur gödstallet

5. och jollren efter harpans ljud, som upptinnen åt eder strängaspel, såsom David gjorde,

6. och dricken vin ur offerskålar och gniden eder med bästa olja, men bekymren eder ej om Josefs skada!

1 Mos. 37: 24.

7. Därföre skola de nu gå i landsflykt, i spetsen för de landsflyktiga, och skrälet från dem som makligt sträcka sig skall taga slut.

8. Herren, Herren, har svurit vid

sig själf. Så säger Herren, härskarornas Gud: Jag afskyr Jakobs högmod, och jag hatar hans palatser, och jag skall tillspillogifva staden och hvad däruti är.

Jer. 51: 24.

9. Och det skall ske, att om tio män blifva kvar i samma hus, skola de dö;

10. och när en frände till en död bär liket utur huset för att förbränna det och säger till den som är i det inre af huset: finns här ännu ingen mer än du? och denne svarar: »ingen», så skall han säga: »tyst, att du ej nämner Herrens namn!»

11. Ty si, Herren bjuder, och man slår det stora huset i spillror och det lilla huset i splittror.

12. Männe hästar löpa på hälleberget, eller plöjer man det med oxar, att I förvänden rätt till galla och rättvisans frukt till malört? Am. 5: 7.

13. I som glädjen eder öfver det som intet är, som sägen: hafva vi icke genom vår kraft skaffat oss horn?*

14. Si, jag skall uppväcka emot eder, I af Israels hus, säger Herren, härskarornas Gud, ett folk, och de skola tränga eder ifrån Hamat ända till bäcken på heden.

7 Kapitlet.

Tre syner. Amos anklagas.

En sådan syn visade mig Herren, Herren: Och si, han lät gräshoppor komma, när sengräset började växa, och si, det var sengräset efter kungsslättern.

2. Och när de hade förtärt allt grönt på marken, sade jag: Herre, Herre, var dock nådig! Huru skall Jakob kunna bestå, ty han är svag?

3. Herren ångrade detta. Det skall icke ske, sade Herren.

4. En sådan syn visade mig Herren, Herren: Och si, Herren, Herren, kallade på elden att utföra hans talan; och den förtärde det stora vattendjupet, och den förtärde det fasta landet.

5. Och jag sade: Herre, Herre, håll dock upp! Huru skall Jakob kunna bestå, ty han är svag?

* D. ä. välde, makt.

6. Herren ångrade detta. Icke heller detta skall ske, sade Herren, Herren.

7. En sådan syn visade han mig: Och si, Herren stod på en lodrät mur, och i hans hand var ett sänklod.

8. Och Herren sade till mig: Hvad ser du, Amos? Och jag svarade: Ett sänklod. Och Herren sade: Si, jag vill nedsläppa ett sänklod midt ibland mitt folk Israel. Jag vill icke mer öfverse med dem.

9. Och Isaks höjder skola ödeläggas och Israels helgedomar förstöras, och jag skall med svärd uppressa mig emot Jerobeams hus.

10. Och Amazja, prästen i Bet-El, sände till Jerobeam, Israels konung, och sade: Amos har gjort en samman-svärjning emot dig midt i Israels hus. Landet kan icke uthärda alla hans ord;

11. ty så har Amos sagt: Jerobeam skall dö för svärd, och Israel skall bortföras i fångenskap utur sitt land.

12. Och Amazja sade till Amos: Du siare, gå bort och fly till Judas land och ät där ditt bröd och profetera där!

13. Men i Bet-El får du icke mer profetera, ty det är konungens helgedom, och det är konungadömet hus.

14. Och Amos svarade och sade till Amazja: Jag är hvarken en profet eller en profetlärling, utan jag är en fäherde och en som plockar mulbär;

15. men Herren tog mig ifrån boskapshjorden, och Herren sade till mig: Gå, profetera för mitt folk Israel!

16. Och hör nu Herrens ord: Du säger: profetera icke emot Israel och predika icke emot Israels hus!

17. Därföre säger Herren så: Din hustru skall varda skändad i staden, och dina söner och dina döttrar skola falla för svärdet, och ditt land skall varda skiftadt med snöre, och själf skall du dö i ett orent land, och Israel skall varda bortförd i fångenskap utur sitt land.

8 Kapitlet.

Ny syn. Hotelser af straff

En sådan syn visade mig Herren, Herren: Och si, en korg med mogen frukt.

2. Och han sade: Hvad ser du, Amos? Och jag sade: En korg med mogen frukt. Och Herren sade till mig: Mognaden är kommen för mitt folk Israel; jag vill icke mer öfverse med dem.

3. Och sångerna i palatsen skola på den dagen förbytas till tjut, säger Herren, Herren; liken skola blifva många och ligga kastade på alla rum. Tyst!

4. Hören detta, I som ifrigt trakten efter att uppsluka den arme och att göra slut på de ringa i landet,

5. sägande: När skall nymånadsdagen taga slut, att vi få handla med säd, och sabbaten, att vi få öppna kornboden, så att vi få minska skäp-pan och höja sikeln och förfalska vägskålen,

4 Mos. 10: 10. 28: 11. 5 Mos. 25: 13-15. Os. 12: 7.

6. köpa de ringa för silver och den fattige för ett par skor och sälja agnar för korn?

7. Herren har svurit vid Jakobs ära: »Aldrig skall jag förgäta alla deras gärningar».

8. Skulle för sådant jorden icke darra och alla dess inbyggare sörja och hon öfverallt stiga såsom Nilen och häfvas och sänkas såsom Egyptens flod?

9. Och på den dagen skall ske, säger Herren, Herren, att jag låter solen gå ned vid middagstiden och gör jorden mörk på ljusa dagen

10. och förvandlar edra högtider till sorg och alla edra sånger till klagovisor och drager säck öfver alla höfter och gör alla hufvud skalliga och väcker sorg i landet, lik sorg efter ende sonen, och gör dess sista dag bitter.

11. Si, de dagar skola komma, säger Herren, Herren, då jag i landet sänder hunger, men icke hunger efter bröd, och icke törst efter vatten, utan efter att höra Herrens ord;

12. och då skola de stappla ifrån haf till haf och ifrån norr till öster och löpa kring för att söka Herrens ord, men de skola icke finna det.

13. På den dagen skola fagra jungfrur och unge män af vanmakt digna för den törsten,

14. de som nu svärja vid Samarias

synd och säga: »så sant din gud lever, Dan, och så sant Beer-Sebas väg lever!» och de skola falla och icke mer stå upp.

9 Kapitlet.

Ny syn. Israels och Judas fall. Messiansk framtid.

Jag såg Herren stående på altaret, och han sade: Slå ned pelarknopen, så att dörrtrösklarne darra, och krossa med dem hufvudena på dem alla; och dem som blifva kvar skall jag dräpa med svärdet; ingen enda af dem skall fly, och ingen enda skall undkomma.

Hes. 9: 5, 6. Am. 2: 14.

2. Om de än gräde sig ned i afgrunden, skall min hand hämta dem därifrån, och om de än uppstege till himmelen, skall jag nedstörta dem därifrån,

Ps. 139: 7-9. Ob. v. 4.

3. Och om de än gömde sig på toppen af Karmel, skall jag uppsöka och hämta dem därifrån, och om de än fördolde sig undan min åsyn på hafvets botten, skall jag därifrån uppbåda ormar att stinga dem.

4. Och om de än ginge i fångenskap framför sina fiender, skall jag därifrån uppbåda svärdet att dräpa dem, och rikta mitt öga på dem till ondt men icke till godt.

Ps. 34: 27. Jer. 44: 11.

5. Och Herren, Herren Zebaot, som rör vid jorden, och hon smälter och hennes alla inbyggare förtvina, och hon stiger öfverallt såsom Nilen och sjunker såsom Egyptens flod,

6. han, som har byggt sina salar i himmelen och befäst sitt hvalf öfver jorden, som ropar till hafvets vatten, och de utgjuta sig öfver jordens yta, Herren är hans namn.

Ps. 104: 3. Es. 66: 2. Am. 5: 8.

7. Ären I Israels barn icke för mig lika med Etiopernas barn? Förde jag

icke Israel upp ifrån Egyptens land, och Felisteerna ifrån Kafter, och Arameerna ifrån Kir?

1 Mos. 10: 14. 5 Mos. 2: 23.

8. Si, Herrens, Herrens, ögon äro riktade emot det syndiga riket, och jag skall utrota det ifrån jordens yta.

Dock skall jag icke i grund utrota Jakobs hus, säger Herren. Jer. 30: 17.

9. Ty si, jag skall befalla, att man siktar Israels hus ibland alla hednafolk, såsom siktades det i ett säll, men intet korn skall falla på marken.

10. För svärdet skola de dö, alla syndare i mitt folk, som säga: oss skall olyckan icke hinna och träffa.

Am. 6: 3.

11. På den dagen skall jag upprätta Davids fallna hydda och igenmura dess revfor och upprätta dess spillror och uppbygga henne sådan hon var i forna dagar.

Ap. G. 15: 15, 16.

12. Att de må underlägga sig hvad som är kvar af Edom och alla hednafolk, som skola varda kallade efter mitt namn, säger Herren, som skall göra detta.

Es. 44: 5.

13. Si, dagar skola komma, säger Herren, då plöjaren skall följa skördaren i spåren, och den som trampar drufvorna honom, som utkastar utsädet, och då bergen skola drypa af drufvosaf och alla höjder smälta.

Joel 2: 13. 3: 18.

14. Och då skall jag återupprätta Israel, mitt folk, och de skola uppbygga ödelagda städer och bo i dem och plantera vingårdar och dricka deras vin och anlägga trädgårdar och äta deras frukt,

15. och då skall jag plantera dem i deras eget land, och de skola icke mer upptryckas ifrån sitt land, hvilket jag har gifvit dem, säger Herren, din Gud.

2 Mos. 15: 17. Jer. 30: 41.